

Ziua Palatului Cercului Militar Național

Cuvânt în deschidere
Colonel dr. Cristian Dorca

Bună dimineața!

Bine ați venit la Palatul Cercului Militar Național!

Vă mulțumesc în mod deosebit că ați răspuns invitației noastre.

Într-o lume atât de dinamică și interdependentă, cum este cea în care trăim, consemnarea unor evenimente mai mult sau mai puțin îndepărtate în timp, dar mai ales reflecția asupra faptelor și actelor înaintașilor este resimțită ca un adevărat izvor de fertilizare a conștiinței.

Din această perspectivă consider că este o datorie de suflet să aniversăm Ziua Palatului Cercului Militar Național ca pe o moștenire ce trebuie transmisă posterității cu valoare adăugată.

La sfârșitul anului trecut, am celebrat împlinirea a 140 de existență a Cercului Militar Național, iar acum, la 4 februarie 2017, sărbătorim, iată, 94 de ani de când a fost inaugurat Palatul, în care instituția noastră își desfășoară activitatea, o clădire monument istoric, edificată la inițiativa și prin contribuția financiară a ofițerilor din București.

Ideea construirii acestui palat a apărut, după cum arată izvoarele istorice, în 1889 și a aparținut generalului Eracle Arion.

În cursul anului 1899, arhitectul Dimitrie Maimarolu a câștigat concursul organizat pentru construcția palatului, el având la această lucrare doi importanți colaboratori români arhitecții V. Ștefănescu și E. Doneaud.

În anul 1911 s-au executat săpăturile pentru fundație pe terenul unde s-a aflat Mănăstirea Sărindar, demolată de autoritățile municipale în 1896, situat la intersecția Căii Victoriei cu Bld. Regina Elisabeta, pentru ca în anul 1912 să înceapă ridicarea palatului. În cursul anului 1914, construcția Palatului Cercului Militar s-a încheiat la „roșu și s-a învelit”.

La 2 aprilie 1916, „Gazeta Ilustrată” consideră că Palatul Cercului Militar din București este „podoaba arhitecturală a țării (...), cel mai frumos, cel mai impunător din toate palatele cu care, în ultimele decenii, știința și simțul estetic al marilor arhitecți români și străini au înzestrat România”.

În perioada Marelui Război, când are loc ocuparea Bucureștiului de către trupele Puterilor Centrale, Palatul CMN a fost evacuat, iar trupele de ocupație

germane l-au transformat în închisoare pentru prizonierii români și ruși, precum și în corp principal de gardă al Bucureștiului (Hauptwache).

După terminarea războiului și a altor câțiva ani de întârzieri cauzate de mari greutăți și nevoi privind finalizarea lucrărilor, la începutul anului 1923 amenajarea Palatului Cercului Militar Național era, în mare parte, încheiată. Astfel, conducerea Cercului Militar, reprezentată de generalul Victor Zottu, a decis ca ceremonia oficială de inaugurare a Palatului să se desfășoare la 4 februarie 1923, eveniment la care a luat parte Regele Ferdinand, care a purtat uniformă de general de escortă regală. Menționez că în acest an se împlinesc și 90 de ani de la moartea Regelui Ferdinand, cel căruia i-a fost hărăzit să realizeze Marea Unire.

Monumentalitatea edificiului și frumusețea formelor sale arhitecturale reflectau concepțiile epocii în stilul neoclasicismului eclectic care prelua elemente din arhitectura antichității, a Renașterii târzii și a neoclasicismului, o sinteză la care a apelat îndeosebi școala franceză.

Regele Carol I, sub al cărui patronaj funcționa Cercul, i-a asigurat acestei instituții un prestigiu sporit în armată și în societatea civilă.

Este de subliniat faptul că, în 1903, Ferdinand, pe când era principe moștenitor, l-a succedat în funcție pe generalul Eracle Arion, după ce acesta a încetat din viață, preluând comanda Corpului 2 Armată și implicit funcția de președinte de ordine al Cercului Militar Național.

Ulterior, domnia Regelui Ferdinand a fost pentru România începutul unei ample reconstrucții în toate direcțiile. După cum aprecia într-un discurs distinsul prof. Nicolae Șt. Noica „clădirile publice ridicate reprezintă nu numai un admirabil efort material și spiritual pentru climatul politic și nivelul mijloacelor de înfăptuire din acea vreme, dar mai ales o mândrie a trecutului, o lecție a prezentului și un stimulent al viitorului. Iar pentru a putea înfăptui această epocă vastă de construcții, Regele Ferdinand a înțeles să-și aducă alături specialiști dintre cei mai buni, în frunte cu inginerii Anghel Saligny și Elie Radu”, aceștia intervenind, de bună seamă, și în cazul ridicării Palatului Cercului Militar Național.

După cum bine se cunoaște, în anul 1977, România a fost zguduită de un puternic cutremur de pământ care a produs importante pierderi umane și materiale. Printre clădirile afectate s-a aflat și edificiul Cercului Militar. Era al doilea seism de mare intensitate pe care-l resimțea clădirea, cel din 1940 producând puține avarii. Al doilea însă a afectat destul de serios elemente ale construcției. Având în vedere starea clădirii, conducerea Ministerului Apărării

Naționale a organizat și desfășurat importante lucrări de consolidare și restaurare a Palatului, în perioada 1979 – 1989. Cele mai laborioase lucrări au fost cele de restaurare a decorațiilor, proiectanții lucrând în permanență cu fotografiile și planurile inițiale ale clădirii pe masă. Practic fiecare ornament a fost lucrat manual, pentru ca toate detaliile inițiale să poată fi respectate. Pentru refacerea frescelor originale, decorarea capitnelor și aplicarea vopsitoriilor artistice s-a apelat atât la specialiștii Studioului de Arte Plastice al Armatei, cât și la alți artiști plastici valoroși. Frescele istorice din Sălile Bizantină și Norvegiană au fost executate în tehnica murală, de pictorul Horia Ghelu, în perioada 1985-1987.

De-a lungul timpului, din cauza infiltrațiilor, pictura murală din Sala Norvegiană a suferit degradări importante. Pentru refacerea frescelor am apelat anul trecut, din nou, la pictorul Ghelu care a realizat cu noi valențe artistice ansamblul mural intitulat „Walhalla - Repere Mitologice Scandinave”.

Cu prilejul aniversării de astăzi, inaugurăm, în noua ei înfățișare Sala Norvegiană, aducând mulțumirile noastre dumneavoastră, care sunteți alături de noi la acest important eveniment de suflet, și deopotrivă maestrului Horia Ghelu pentru acest minunat rezultat, precum și domnului general-locotenent dr. Cătălin Zisu pentru sprijinul determinant, discret și semnificativ la dezvoltarea patrimoniului artistic al armatei.

Palatul Cercului Militar Național este un edificiu unicat, de valoare națională și universală, în primul rând pentru autenticitatea lui și prin faptul că de-a lungul timpului s-a intervenit minim în menținerea lui. Azi sunt bucuros și în măsură să vă informez că, din moment în moment, vor începe lucrările de consolidare-restaurare a fațadei Palatului care trebuie să mențină această autenticitate a decorațiilor prin folosirea tehnologiilor ultramoderne.

Cu aceste gânduri, vă rog să-mi permite-ți să felicit întregul personal al Cercului Militar Național pentru strădania de a păstra și transmite mai departe valorile culturale care au transformat Cercul Militar Național într-o instituție emblematică a Armatei României.

Vă mulțumesc!

3 februarie 2017, Sala Norvegiană